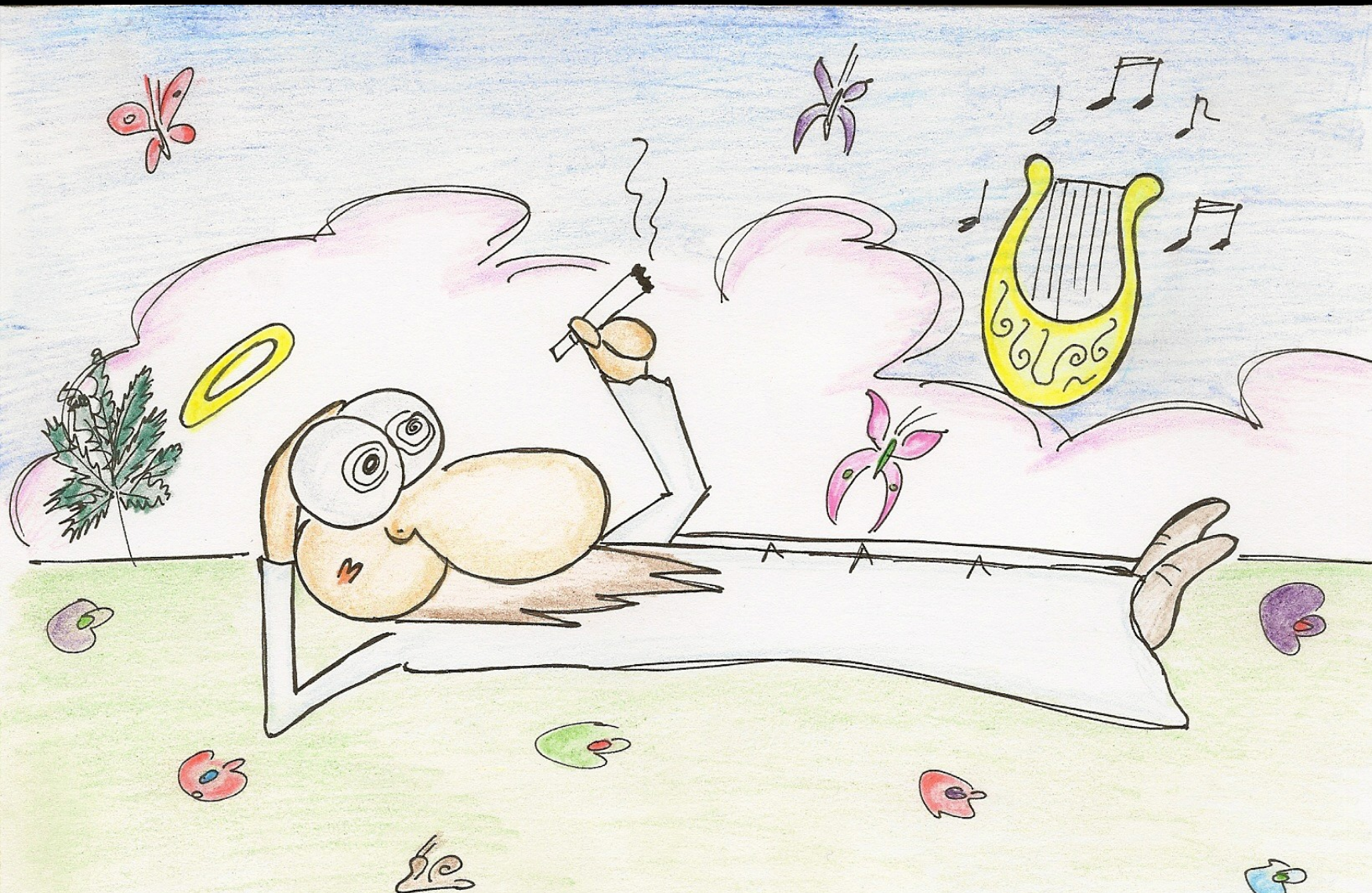

ADAM A EVA

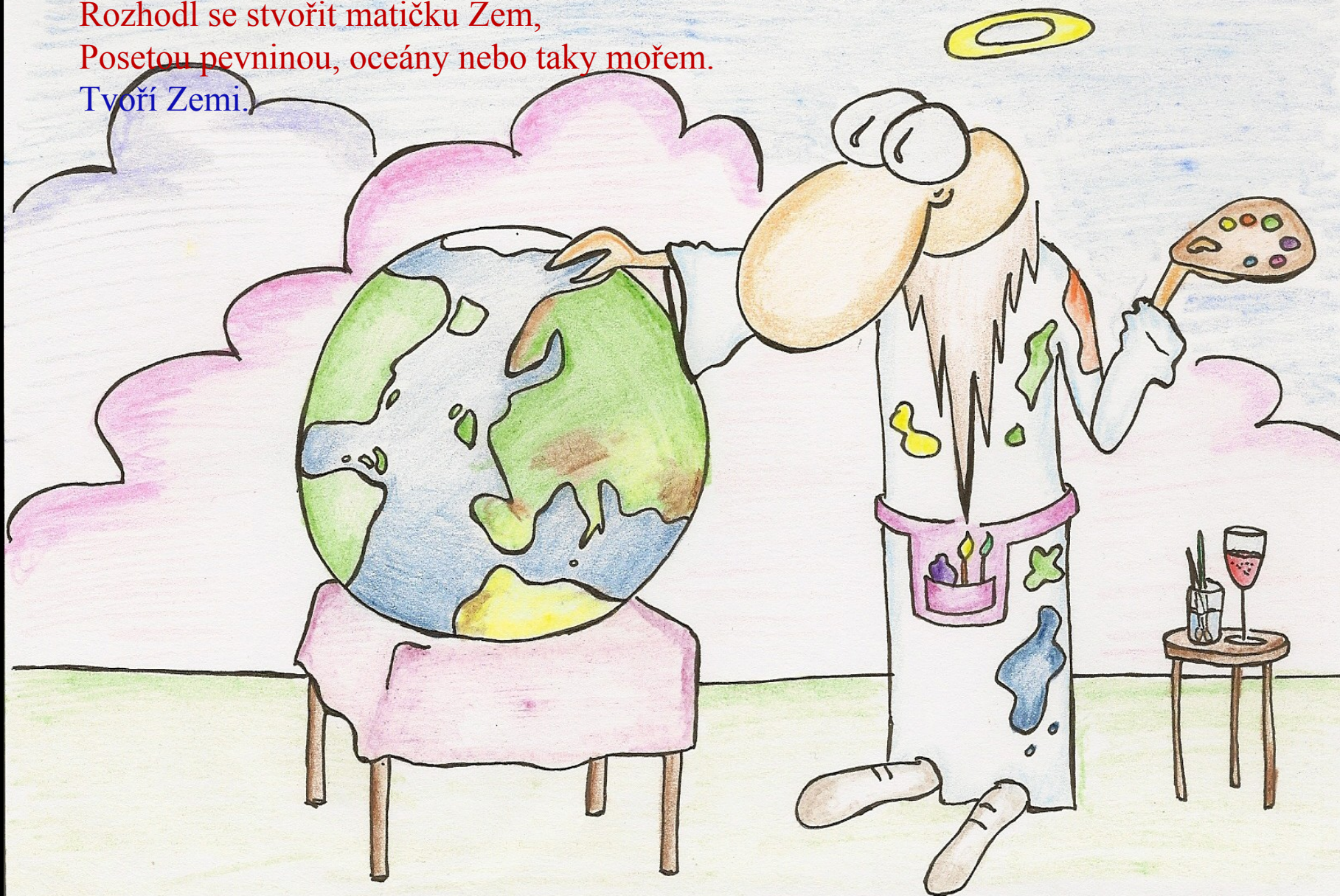

Jednoho dne měl Bůh zase dlouhou chvíli, nahromaděno měl spousta nevyužitě síly.

Bůh přemýšlí.

Rozhodl se stvořit matičku Zem,
Pošetou pevninou, oceány nebo taky mořem.
Tvoří Zemi.

Aby Země nebyla opuštěná a smutná, zvířata pro zpestření byla dosti nutná.

Tvoří i zvířata.

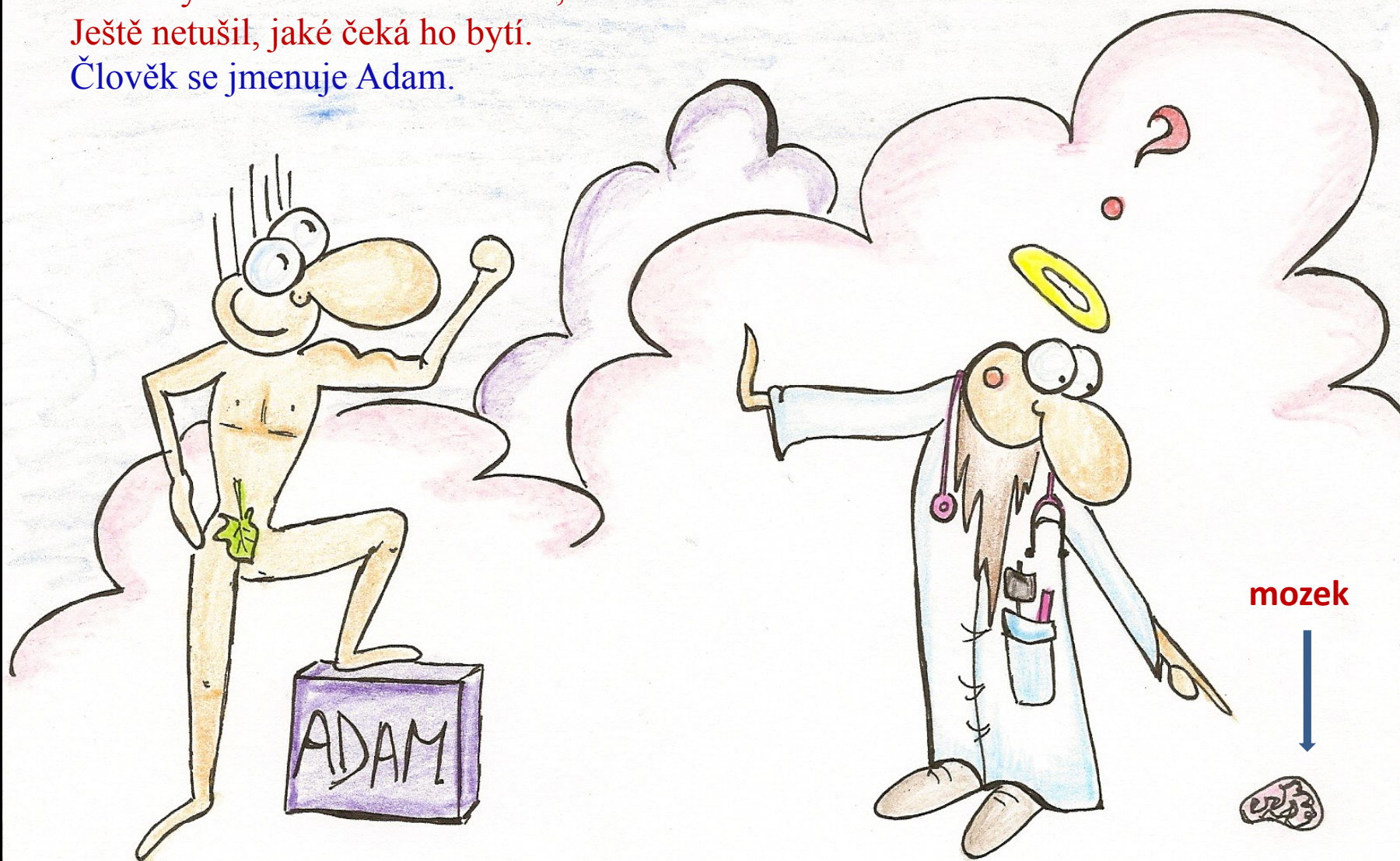

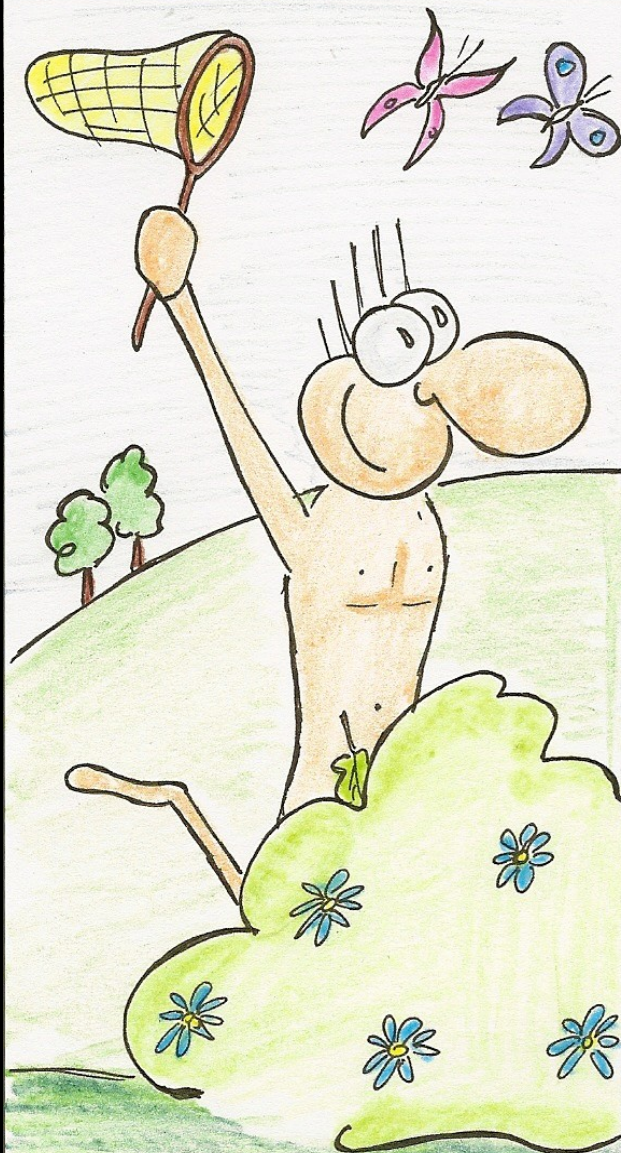
Zvířata a rostliny neukojily jeho umělecký chtíč, nedošlo mu, že dalším nápadem uplete na sebe si bič. Bůh opět přemýšlí.

Kdyby jen věděl, co ho čeká, když tvořil prvního člověka.
Tvoří člověka.

Tak tedy Adam ochutnal sílu žití,
Ještě netušil, jaké čeká ho bytí.
Člověk se jmenuje Adam.

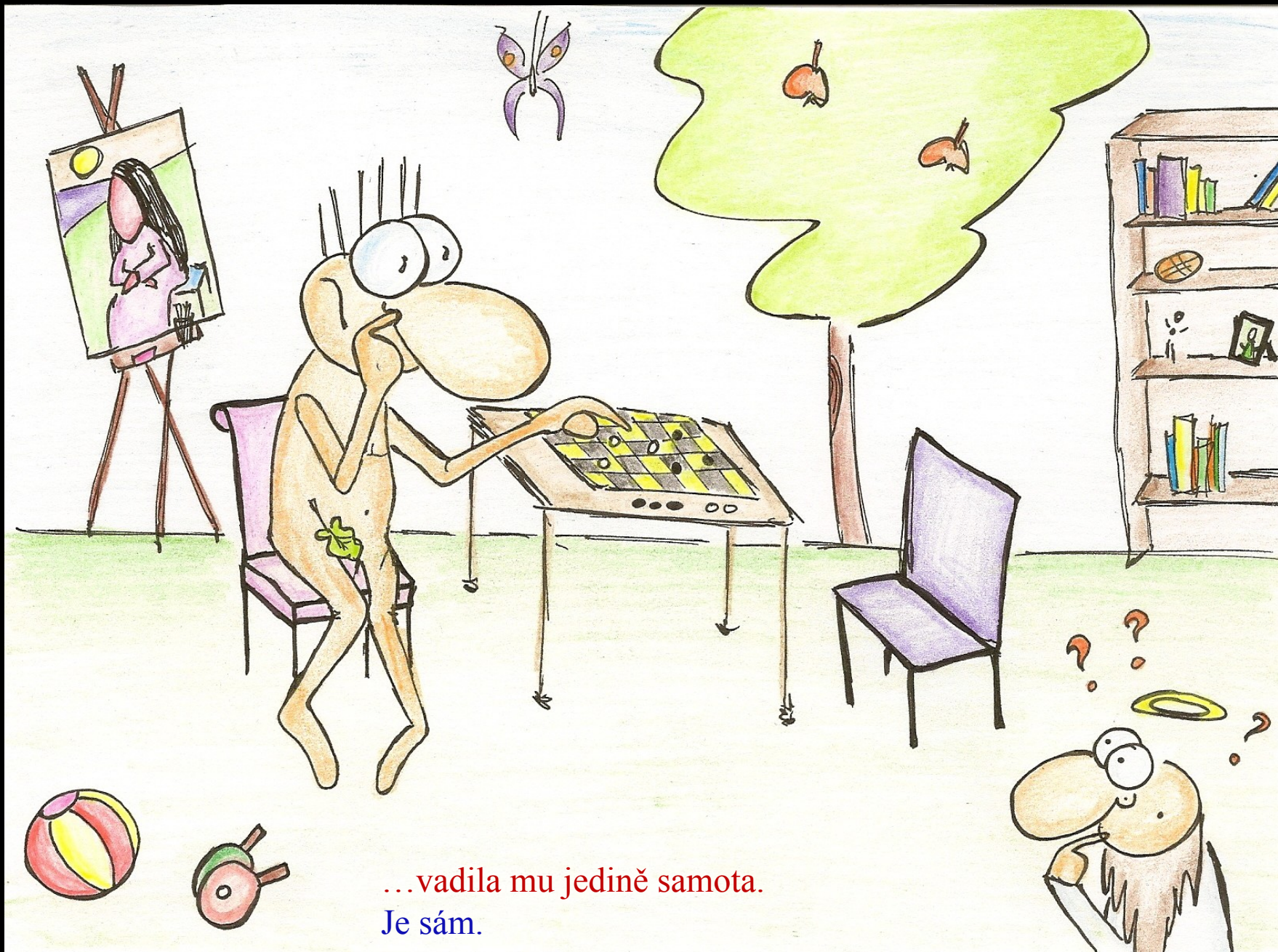

2 Užíval si krás mládeneckého života,...

Adam se nudí.

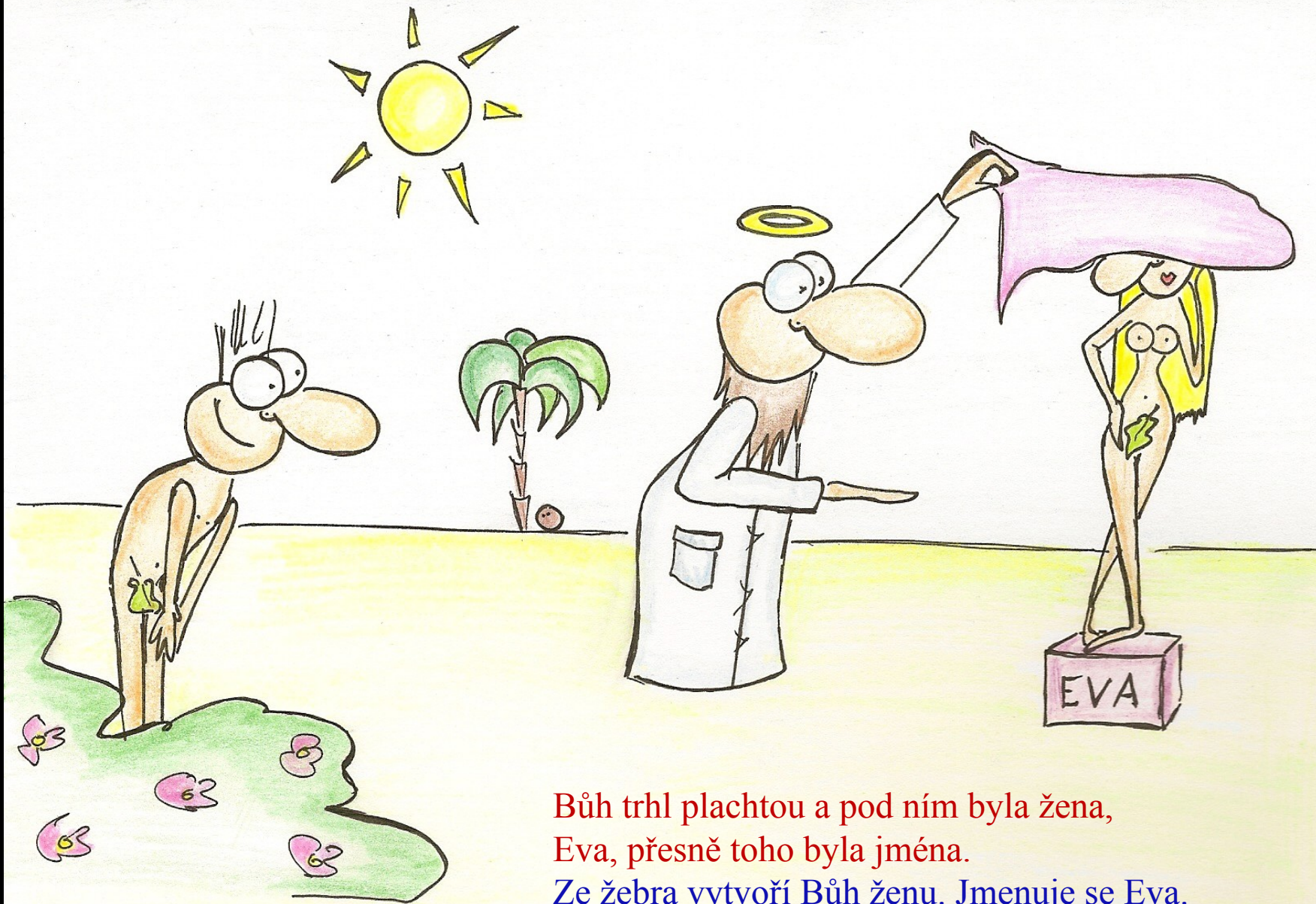
...vadila mu jedině samota.
Je sám.

Bůh nevěděl, jak Adama potěšit, nakonec napadlo ho, jak to celé vyřešit.
Adam je smutný a Bůh opět přemýšlí.

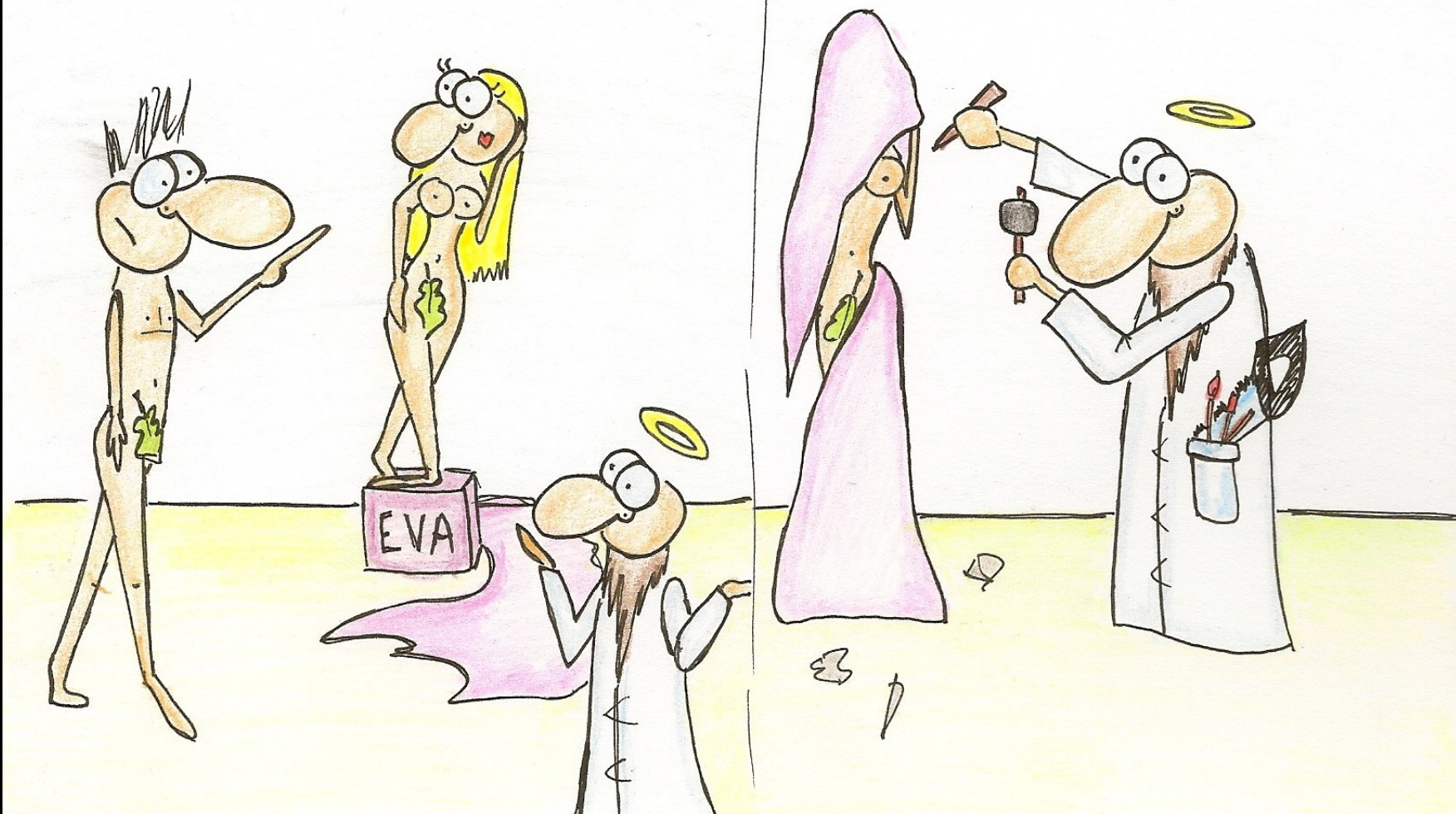

K dokončení božího veleďila,
nutnost příspěvku Adamova žebra byla.
Musí vzít Adamovo žebro.

Bůh trhl plachtou a pod ní byla žena,
Eva, přesně toho byla jména.
Ze žebra vytvoří Bůh ženu. Jmenuje se Eva.

Adam nespokojil se s touto divou, Eva musela podstoupit pár uprav, než stala se živou. Bůh udělal pár drobných zákroků, aby Evka lahodila i Adamově náročnému oku. Eva je krásná.

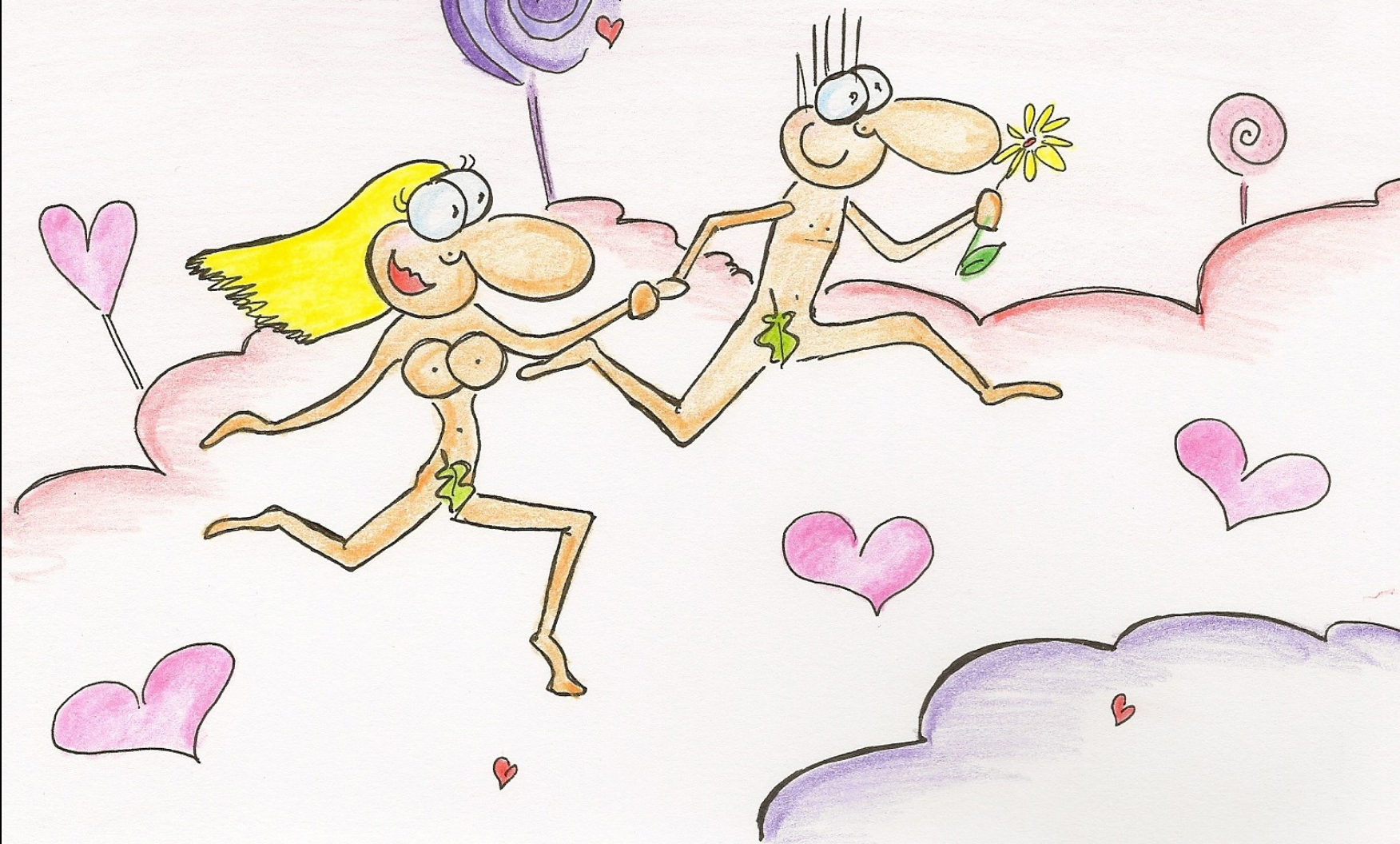

Láska na nich byla hned znát, ...
Jsou zamilovaní.

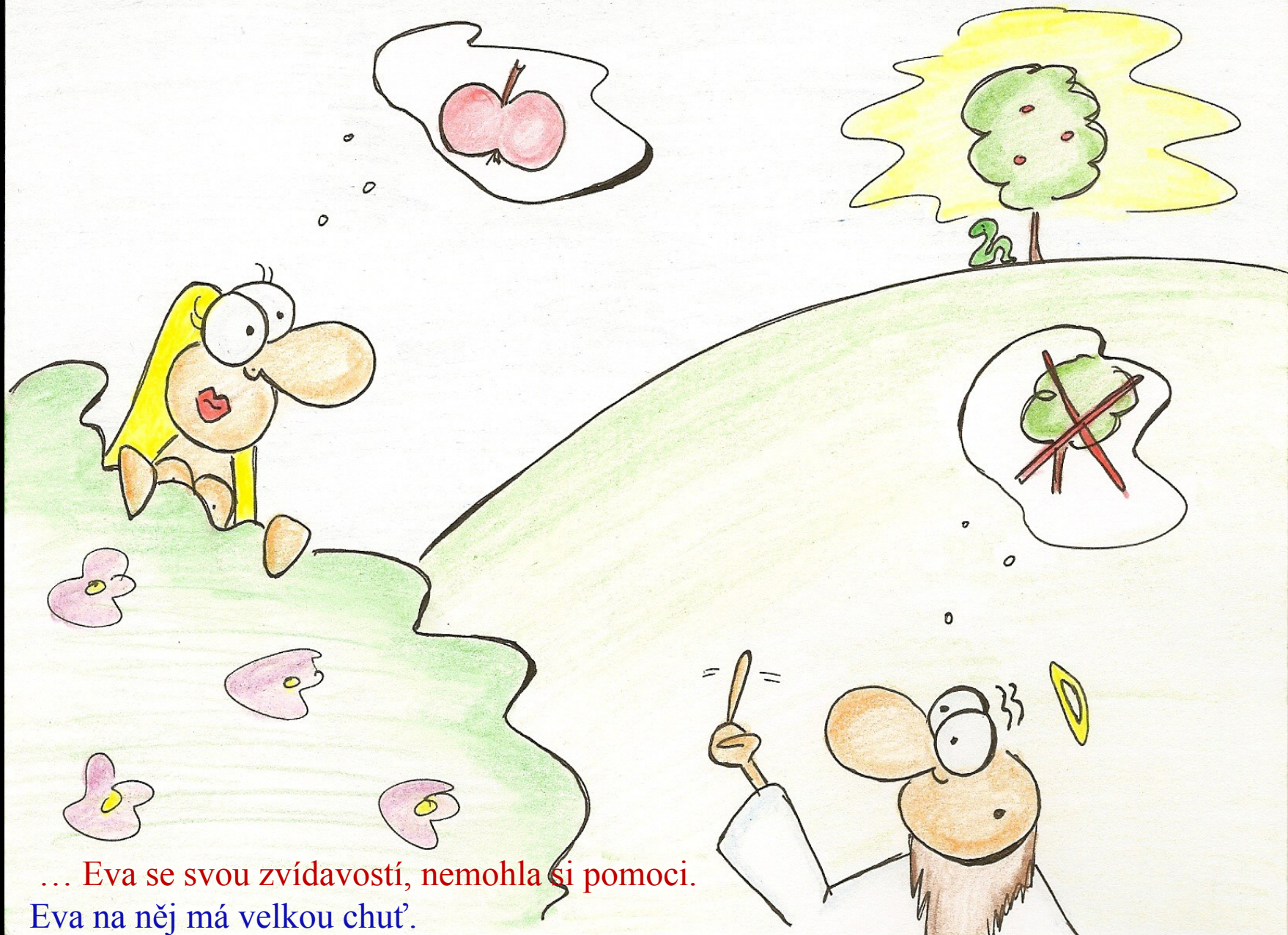
... již brzy přijde chvíle, kdy budou se kát.
Později budou mít problémy

A tak v ráji znělo zamilované tokání, brzy, brzičko přijde čas pokání.
Jsou stále více zamilovaní, později budou litovat.

Cesta zavedla je k zakázanému ovoci, ...
Nesmí sníst „jablko poznání“.

... Eva se svou zvědavostí, nemohla si pomoci.
Eva na něj má velkou chuť.

Jednou k večeru vydala se s jasným cílem ke stromu poznání,
dodnes tato chvíle vztek nám do žil nahání.

V noci jde ke stromu.

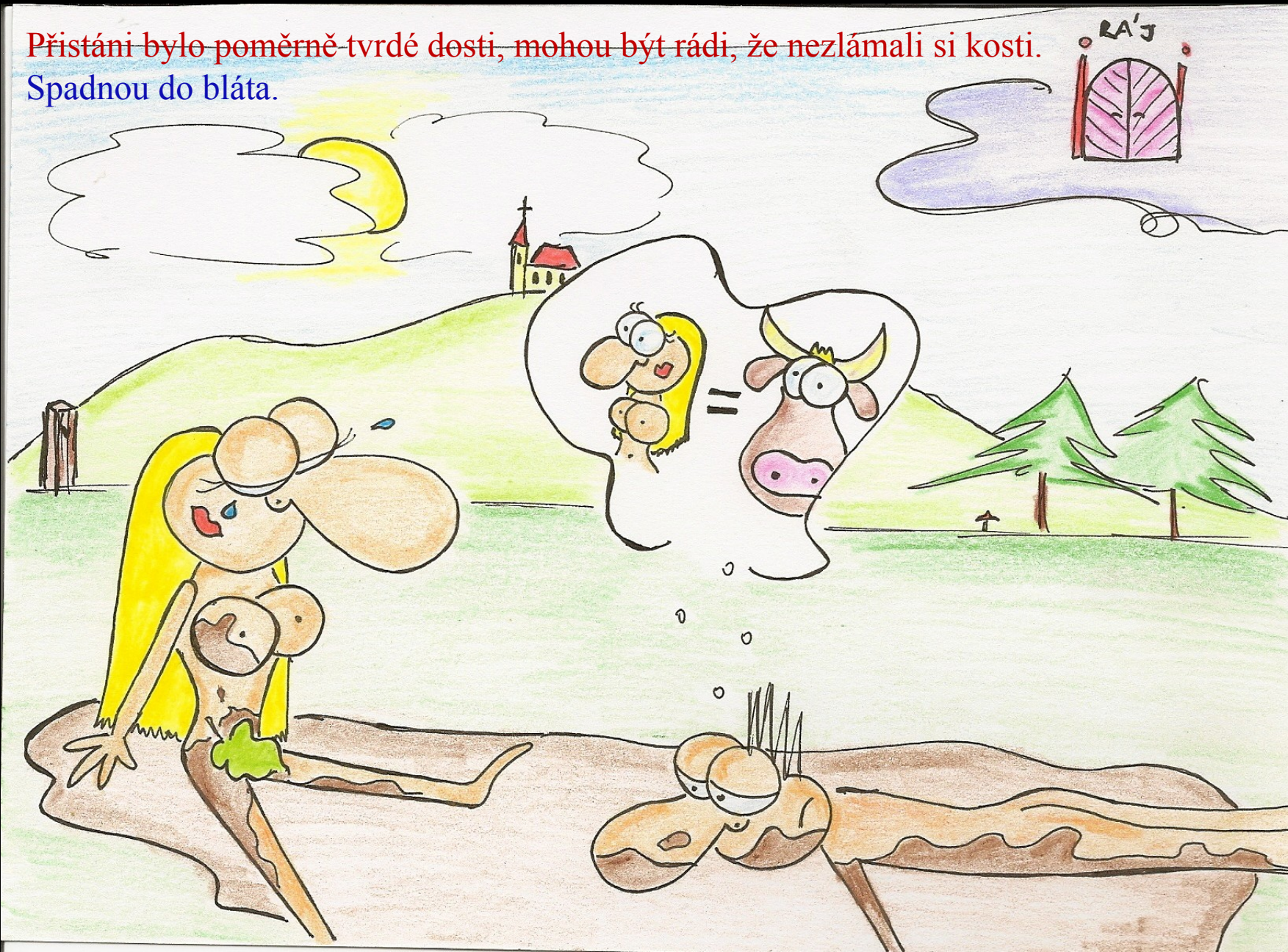
S chutí kousla do šťavnatého plodu,
Tím zpečetila osud svého rodu.
A tak Eva odsoudila k žití mimo ráj všechny
rasy, nepomohlo, že si Adam trhal vlasy.
A kouše do zakázaného jablka.

Rozčilení Boha neznalo mezí,
teď už víte, kdo za našim životem na Zemi vězí.
Ti dva byli vyloučeni z života v ráji.
Řekli si jen: „To jsme v háji!“
Oba kvůli tomu musí opustit Ráj.

Přistání bylo poměrně tvrdé dosti, mohou být rádi, že nezlámali si kosti.
Spadnou do bláta.

Inu, tak skončilo šťastné v ráji žití.

„Evy, tak to jsme v ...!“

Na Zemi musí plnit trest.

